

Acht jaar van mijn leven

HOMME IDZERDA

FOTO: SIMONE VAN ES

'Ik heb mijn grenzen leren kennen door deze te overschrijden.'

De milieuorganisaties kunnen trots op me zijn. Zijn zij al blij met één autoloze zondag. Ik heb momenteel een auteloos weekend. Mijn laatste werkdag is geweest en mijn auto heb ik ingeleverd. Het is nu echt officieel, ik heb een andere baan. Een autoloze zondag kan bij sommigen leiden tot een gevoel van agressie. Daar heb ik gelukkig geen last van.

Een apart gevoel is het wel. Ik heb gigantisch veel zin in mijn nieuwe baan. Met daarin voor mij weer veel nieuwe uitdagingen en leermomenten. Toch is het aan de andere kant ook heel vreemd om een organisatie te verlaten waar ik bijna acht jaar heb rondgelopen. Een kwart van mijn huidige leven. Een tijd met zowel hoogte- als dieptepunten.

Niet altijd heb ik mij even politiek correct gedragen. Nog tijdens mijn proeftijd word ik aangesproken over mijn communicatie. Werkzaamheden van een collega omschrijven als 'bagger' doet geen recht aan de getoonde inzet. Zeker niet als dit in een e-mail gebeurt. Maar ook enkele jaren later wordt een meer voorzichtig omschreven kritiek, onderbouwd met argumenten, niet als erg constructief ervaren door een van de leden van de raad van bestuur.

Ook heb ik mijn grenzen leren kennen door deze te overschrijden. Het feit dat ik een nacht heb doorgewerkt, klinkt als een stoer verhaal. Zeker als ik op maandagmiddag mijn werkweek al grotendeels achter de rug heb. Achteraf een duidelijk teken van mijn gebrekkige planningsvaardigheden. Chaotisch als ik ben zal dat ook nooit volledig veranderen. De scherpe kantjes zijn er van af, planning is onderdeel geworden van mijn werk. Al gaat dat nog steeds niet van harte.

Door mijn activiteiten bij de werving heb ik mijzelf aangeleerd om voor groepen te staan en daarbij mijn creativiteit toe te passen. Met als gevolg dat ik met meer gemak voor groepen sta en inspeland op de groep mijn verhaal kan vertellen. Als dit er toe leidt dat ik jaren na een presentatie nog herkend wordt, geeft dat een goed gevoel. Gedurende de afgelopen acht jaar heb ik zeker een groot aantal collega's goed leren kennen. De hectiek van een controle zorgt daar wel voor. Zeker als je in een hotel met elkaar zit opgescheept. Maar het hoogtepunt blijft toch elke weer als zelfs na een controle met suboptimale oplevering en strakke deadlines, het team nog lachend aan het werk is en de sfeer goed blijft.

Ik ben dan ook blij dat ik kan terugkijken met een lach op mijn gezicht.